

ter. Det er altsaa efter Sagens Natur ikke hensigtsmæssigt, ja ikke engang godt muligt, at det skulde forstaaes efter den strengeste Betydning, naar det hedder „under Justitsministeriets Bestyrelse“, og jeg skal derfor tillade mig at opfordre den ærede Ordfører til at yttre sig, om det ikke har været Meningen, at dermed skulde forholdes omtrent paa samme Maade som med andre Capitaler, der staae under Justitsministeriets Control.

Ordføreren: Jeg antager rigtig nok, at Ordet „Bestyrelse“ i § 65 maa være eenstydigt med „Eilsyn.“ Idetmindste har jeg forstaaet det saaledes, og jeg tvivler ikke om, at de andre Medlemmer af Udvalget have forstaaet det paa samme Maade. At det idetmindste er min Mening, følger ogsaa af det, at jeg citerede Forordn. 7 Juni 1827, af hvis Anvendelse her det fremgaaer, at jeg har meent, at det samme Overtilsyn, som er indrømmet offentlige Stiftelser, her skulde tilkomme Justitsministeren, nemlig Eilsynet med Capitalernes Behandling paa anordningsmæssig Maade.

Justitsministeren: Naar Bestemmelsen altsaa forstaaes saaledes, som den ærede Ordfører nu yttrede, saa falder det Væsentligste af mine Bemærkninger bort. Jeg tør dog kun endnu tilføje, at det saa ikke er saa ganske correct, at Kjøbesummen skulde kunne indsendes directe til Justitsministeriet, forinden Skjødet thinglæses; thi i saa Fald skal Kjøbesummen slet ikke komme til Justitsministeriet contant. Det bliver da den, der skal have den nærmeste Bestyrelse af Capitalen, som bør modtage denne, for at udsætte den i det paagældende Pant, hvor han troer at kunne faae den anbragt, og derefter aflægge Rigtighed for Justitsministeriet, at Kjøbesummen saaledes er erlagt. Søvrigt vil jeg erkjende, at det kunde maa skee i enkelte særdeles paatrængende Tilfælde, hvor det var paatrængende magtpaaliggende strax at kunne lade Skjødet thinglæse, inden en saadan Berigtigelse kunde foregaae, som altid tager længere Tid, ogsaa lade sig gjøre, at Kjøbesummen blev directe indsendt til Justitsministeriet, for at der her, i Overensstemmelse med Lehnsbesidderens Ønske, kunde blive truffet Foranstaltning til et midlertidigt Indkjøb

af Obligationer eller paa andenlignende Maade til Capitalens foreløbige Anbringelse; men dette ligger dog egentlig udenfor Justitsministeriets Virksomhed, naar man forstaaer § 5 saaledes, som jeg nødvendig maa antage, at det maa være Meningen, og som ogsaa den ærede Ordfører har bekræftet. Søvrigt har den ærede Ordfører ønsket, at Ministeriet skulde udtale sig med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede § 6, som angaaer de Begunstigelser, som maatte tilstaaes, navnlig naar Eiendommen afhændedes til Fæsterne eller deres Børn eller Svigerbørn. Jeg har allerede under Sagens foreløbige Behandling udtalt mig om den Betænkelse, der mødte ved at indrømme den samme Begunstigelse for Panteforskrivninger, som med Hensyn til Kjøbecontracter og Skjøder, og jeg troer dertil at maatte henholde mig. Jeg beklager, at min ærede Collega, Finantsministeren, ikke har i disse Dage formedelst Sygdom været istand til at møde sely, og jeg veed ikke, hvorvidt denne Forhindring endnu er saaledes tilstede, at han ikke skulde kunne idag nærmere yttre sig om denne Paragraph; men jeg troer at kunne udtale som hans bestemte Plusselse, som han ogsaa ved Sagens første Behandling anmodede mig om at fremsøre, at det fra Finantsbestyrelsens Side vilde have ganske andre Betæneligheder, naar denne Begunstigelse tilstodes Panteforskrivninger, end naar den, som ogsaa hidtil har været Tilfældet, blot indrømmes med Hensyn til Kjøbecontracter og Skjøder, og den samme Betænkelse finder man ogsaa maa gjøre sig gjældende ved at lade Halvprocenten bortfalde ved de omhandlede Documenters Thinglæsning. Denne Halvprocentens Estergivelse ved disse Afhændelser af Eiendomme eller Fæstegaarde, der høre under Lehns- eller Fideicommissgodser, vilde ogsaa være noget ganske Extraordinairt, da den ikke er tilstaaet ved Afhændelsen af andet Fæstegods, og det synes derfor langt rettere, at man træffer en mere almindelig Bestemmelse, hvorved den Byrde, som ved Halvprocentafgiften hviler paa alt Fæstegodssets Afhændelse til Selvelendom, lettedes i det Hele, og, dersom dette skulde blive Tilfældet, saa findes det ligeledes af Finantsministeren at være ønskeligere, at der bliver givet en Bestemmelse i Ana-